

Szakács Dominik – Tariszka Éva – Szakács Attila

Pénzügyi fogyasztóvédelem – tudatos fogyasztó (I. rész)

A fogyasztóvédelem lényege a gyengébb fél védelme a mindennapok ügyleteiben. A cikkben a szerzők azt tűzték ki célul, hogy a devizahiteles károsultaknak segítséget nyújtsanak. Amennyiben lehetséges minden embert abba a helyzetbe hozunk, hogy minél jobban megismerjék azon összefüggéseket, amivel hasonló csapdába a későbbiekben nem sodródnak bele.

BEVEZETÉS

A pénzügyi kultúra iránti igény, illetve annak fejlesztésére való törekvés az elmúlt évtizedekben folyamatosan jelen volt, de csak a 2008-ban kibontakozó világméretű pénzügyi válság kapcsán került fókuszpontra (Botos et al. 2012). Napjainkban egyre erősödő verseny jellemez minden szektort, melyből nem maradnak ki a biztosítók, pénzintézetek és a bankok sem. Fennmaradásuk függ attól, hogy meg tudják-e tartani ügyfeleiket, illetve magukhoz tudnak-e vonzani új fogyasztókat. Kutatásunk tárgyát képezte a pénzügyi fogyasztók magatartásának vizsgálata. Kiemelt területként a devizahitel kérdéskörét és a különböző adómegetarítási lehetőségeket vizsgáltuk. Próbáltuk kideríteni, hogy mikortól beszélhetünk pénzügyi tudatos-ságról és kit értünk tudatos pénzügyi fogyasztó alatt, valamint azt is, hogy milyen motivációk, pszichológiai és szociológiai tényezők állnak e tudatosság mögött.

A csalódott fogyasztó, aki eddig megbízott a banki, illetve a biztosítási tanácsadók javaslataiban, a devizahiteles tragédiákat követően elkezdett gyanakodni. Már kevésbé tartja hitelesnek egy olyan személy szavait, aki nem tudta figyelmeztetni a bekövetkező veszélyekre. A fogyasztó bizalmát nehéz elnyerni, főleg, ha egyszer már megingott bennük a bizalma. Manapság hangsúlyosabban van jelen a mindennapokban pénzügyi tudatosság, mint pár évvel ezelőtt. A majd egy évtizede kirobbant gazdasági válság óta, azt lehet mondani, hogy a fogyasztók felkészültebbek. Ez viszont nem a pénzügyi tudásuknak köszönhető, hanem a nagyobb fokú információáramlásnak. Az internet elterjedésével egy újfajta, a fogyasztó számára biztonságosabbnak, hitelesebbnek tűnő információforrás jelent meg, melyre mindig támaszkodhat, bármikor előveheti a zsebéből.

Többek között arra kerestük a választ, hogy milyen ok vezetett ahhoz, hogy az emberek többsége a forint hitel helyett a külföldi deviza alapú kölcsönt választották, milyen információk álltak rendelkezésére, mennyire voltak tájékozottak. Tudták-e, hogy milyen jellegű kockázatok kapcsolódtak e hitelformához. Vizsgáltuk, hogy a felhasználók mennyire ismerik a különböző megetarítási formákat, személyi jövedelemadó – SZJA – kedvezményeket, megoldásokat. Mind a biztosítási, mind pedig a banki megoldások kérdéskörét is érintettük a kérdőívben.

Azt feltételeztük – amit a vizsgálataink megerősítettek – hogy ahány fogyasztó, lényegében annyi szempont szerint mérlegel,

hogy számára mi a fontos és mire szeretné megtakarítását fordítani. Ebbe olyan szempontok is szerepet játszanak, mint pl. a kor vagy iskolai végzettség. Egy fiatal pályakezdő vélhetőleg saját lakásra, autóra gyűjt, míg a kisgyermekes családok a gyermek jövőjére, a középkorúak nyugdíjas évek biztonságára, de a tudatos pénzügyi tervezés és a kényelmesebb életstílus is dominált a válaszok között.

A fogyasztóvédelmi alapismereteket az MNB tevékenységén keresztül a következőképpen vizsgáltuk. Saját tapasztalat és kérdőív segítségével mértük fel a fogyasztók tájékozottságát, hitelfelvételi hajlandóságát, tájékoztatással való elégedettségét. Próbavásárlást végeztünk több kereskedelmi bankban – hogy én, mint ügyfél -, milyen szintű tájékoztatást kapok, fogyasztási hitelről, diák hitelről, bankszámla szerződésről való érdeklődés esetén. Különböző bankokban több számlát is nyitottunk, aminek használata közben sok hasznos információt gyűjtöttünk. Betéti, valamint hitelkártya használata során rengeteg új élménnyel gazdagodtunk, amit vizsgálatainkban is felhasználunk.

A forrásgyűjtés során a könyvekből, az internetes oldalakról és személyes tapasztalatokból, a kérdőív és a próbavásárlás során nyert ismeretekből arra a következtetésre jutottunk, hogy a magyar lakosság fél a hiteltől. Fél azért, mert nem tájékozott, nincs megfelelő pénzügyi ismeret mögötte. Fél mert korábban sokszor érezte úgy, hogy félre vezették. A negatív tapasztalatot okozó ügyintézők nehezen tudják ezt a félelmet újra bizalom-má alakítani. Sajnos elmondható, hogy mindenki ismeretségi körében van, vagy volt valamely személynek fizetési nehézsége. A pénzügyi kultúra fejlesztése céljából jó irány a középiskolákban történő pénzügyi vetélkedők bevezetése. Azonban még jobb lenne az alapismeretek beépítése a közoktatásba, már általános iskolában is. Megkönnyíti mind a mindennapi életet, mind azt, hogy a fiatal felnőttek ne a felső iskolákban találkozzanak először a bankkártya a hitel és az adósság fogalmával. A legjobb pedig az lenne, ha az emberek nem a saját bőrükön tapasztalnák meg azt, hogy egy nem megfelelően kiválasztott hitel mennyi problémát tud okozni.

A HITELINTÉZETEK KERESKEDELMI KOMMUNIKÁCIÓJÁRA VONATKOZÓ „ÁLTALÁNOS” TÖRVÉNYI SZABÁLYOZÁS
Hazánkban a hitelintézetek¹ kereskedelmi kommunikációjá-

nak jogi szabályozása többrétű. Különbséget tehetünk pl. aszerint, hogy minden vállalkozásra egyformán vonatkozik-e, vagy a versenytársak, illetve a fogyasztók védelmét szolgálják-e; vagy kifejezetten a hitelintézetek marketingtevékenységét hivatottak korlátok közé szorítani.

Balogh (2010) szerint, „Fogyasztóvédelem alatt a hazai és uniós jogrend mindazon intézményét és szabályrendszerét értjük, amelyek elsődleges célja a tudatos, kellő ismerettel, igényérvényesítési képességgel és készséggel rendelkező fogyasztó alapvető jogainak: az egészségének, biztonságának, gazdasági érdekeinek védelme, a fogyasztói jogokról való tájékoztatása és oktatása, a jogorvoslathoz, illetve a kárigények érvényesítéséhez szükséges ismeretek megszerzésének, illetve a fogyasztói érdekek képviselésének biztosítása.” (Balogh et al., 2010.)

A fogyasztóvédelem lényege a gyengébb fél védelme a mindennapok ügyleteiben. A fogyasztó Veres (2013) szerint önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy, aki az önálló foglalkozásával, vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében eljáró vállalkozással szemben minősül gyengébb félnek a közöttük kilévő gazdasági erőkülönbség és információszimmetria miatt. „Manapság a piacon a fogyasztók többsége kiszolgáltott helyzetben van a kínálati oldal professzionális szereplőivel szemben, akik a kiterjedt reklám és marketing tevékenység révén képesek a keresletet manipulálni, továbbá olyan információkkal rendelkeznek az értékesíteni kívánt termék/szolgáltatás, az ügyletre vonatkozó jogszabályok, gazdasági ismeretek, stb. vonatkozásában, amelyekkel az átlagos vásárlók nincsenek tisztában.” (Veres, 2013)

A hitelintézetek és fogyasztó ügyfelek közötti ügylet számos speciális aspektussal rendelkezik, (Szebelédi, 2012) amely egy összetett fogyasztóvédelmi rendszer kialakítását igényli: a természetes személyeket már az egyes ügyletkötéseket megelőző időponttól, azaz a pénzügyi szolgáltatások nem egyediesített hirdetésétől az ügyletkötésen át a felek közötti jogviszony végéig védeni kell. A vállalkozás és fogyasztó közötti jogviszonnyal összefüggésben hangsúlyozandó – különös tekintettel a jelen tanulmány témájára, hogy „nemcsak a fogyasztói szerződés, hanem a vállalkozások azon magatartása is fogyasztói jogviszonyt keletkeztet, amikor árujukkal, szolgáltatásukkal kapcsolatosan kereskedelmi kommunikációjukban a fogyasztó számára árujukat, szolgáltatásukat ajánlják, azokat reklámozzák.” (Balogh et al., 2010.) A jogviszony tárgya lehet termék, áru, szolgáltatás, közüzemi szolgáltatás, pénztári szolgáltatás, biztosítási szolgáltatás, illetve a vizsgát téma szempontjából releváns – a későbbiekben részletezett – pénzügyi szolgáltatás. (Balogh et al., 2010.)

Az „általános” joganyag első pillére a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (Továbbiakban: Fttv). A törvény preambuluma az Unfair Commercial Practices (Továbbiakban: UCP) irányelvvel összhangban három jogalkotói célt rögzít:

- ✓ a fogyasztók érdekeinek védelmét,
- ✓ a tisztességes piaci magatartás előmozdítását,
- ✓ a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb fellépést;

valamint elismeri a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat felszámolását célzó szakmai önszabályozás gyakorlatának jelentőségét.

Az Fttv. állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait. A törvény hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely Magyarország területén valósul meg, továbbá arra is, amely Magyarország területén bárkit fogyasztóként érint. (Fttv. 1.§ (1) – (2) bek, 2008). A törvény 1.§ (4) bekezdésének a) pontja az UCP irányelvvel összhangban megteremti annak a lehetőségét, hogy külön törvény, vagy az annak végrehajtására kiadott jogszabály a fogyasztók tájékoztatására vonatkozóan a törvényben foglalt szabályokon túl részletesebb, illetve szigorúbb szabályokat írhat elő a pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatás tekintetében.

Az Fttv. nem definiálja az átlagfogyasztót, de a 4.§ – a (Fttv. 4. § (1) és (2), 2008) összhangot teremt a hazai és az uniós szabályozás között.

A törvény értelmében *kereskedelmi gyakorlat* a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében, vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával, vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenysége, vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja. A definícióból kiemelendő az áru fogalma, amely az Fttv. 2.§ c) pontja alapján magában foglal minden birtokba vehető forgalomképes ingó dolgot (ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket), az ingatlant, a szolgáltatást, továbbá a vagyoni értékű jogot.

DEVIZAHITELEKKEL KAPCSOLATOS TUDNIVALÓK

A devizahitelekkel kapcsolatban évek óta számos helyen foglalkoztak, televízióban, rádióban, internetes cikkekben és fórumokon, valamint újságokban és bizony eléggé nehéz volt jó megoldást találni a több (megközelítőleg 520 és 780 közötti) ezer magyar családot érintő problémára. (<http://mnb.hu>, 2017) Sajnos a magyar fogyasztókra nem igazán jellemző a pénzügyi tudatosság, vagy ha tisztában is vannak, a jogaikkal nem merik alkalmazni a tudásukat.

Ily módon a fogyasztók többsége a hitelt és a kölcsönt is egy fogalomnak gondolja, vagy szinonimaként használják, pedig a két definíció nem ugyanaz. A hitel az egy lehetőség, hogy pénzhez juthassunk a banktól, amiért a pénzügyi díjat számol fel, hogy „rendelkezésre tartja az összeget”, míg a kölcsön a felvett pénzügyi összeg, amely után kamatot kell fizetni. Jó 10 évvel ezelőtt a devizahitel egy úgymond „slágerterméknek” számított Magyarországon, az így megkapott pénzügyi forrásokat a lakosság főként ház, lakás és autóvásárlásra illetve korszerűsítésre fordította. Nem gondoltak abba bele, hogy gazdasági válság miatt a havi törlesztő részlet akár a duplájára is emelkedhet, amely bizonyos esetekben meghaladta a család egész havi bevételét. Sajnos ennek a jelenségnek több következménye is lett a házak, autók elvesztésétől a családok, házasságok széthullásáig, tehát

nem csupán egy gazdasági, de egy társadalmi és szociális lavinát is elindított.

Másokhoz hasonlóan mi is azon igyekszünk, hogy jelen tanulmánnyal ezeknek a károsultaknak segítséget nyújtsunk. Amennyiben lehetséges minden embert abba a helyzetbe hozunk – más fogyasztóvédelmi szervezetekkel együtt – hogy minél jobban megismerjék azon összefüggéseket, amivel hasonló csapdába nem sodródnak bele.

Devizahiteleseknek nyújtott eddigi segítségek

Azért volt nehéz ügy valamennyi deviza hitelesnek segíteni, mert szinte valamennyi szerződés más és már feltételeket és kondíciókat tartalmazott. 2013-ig az alábbi intézkedésekkel próbáltak meg segíteni a devizahitelesek problémáján:

- ✓ végtörlesztés
- ✓ árfolyamgát
- ✓ Nemzeti Eszközkezelő (NET) létrehozása.

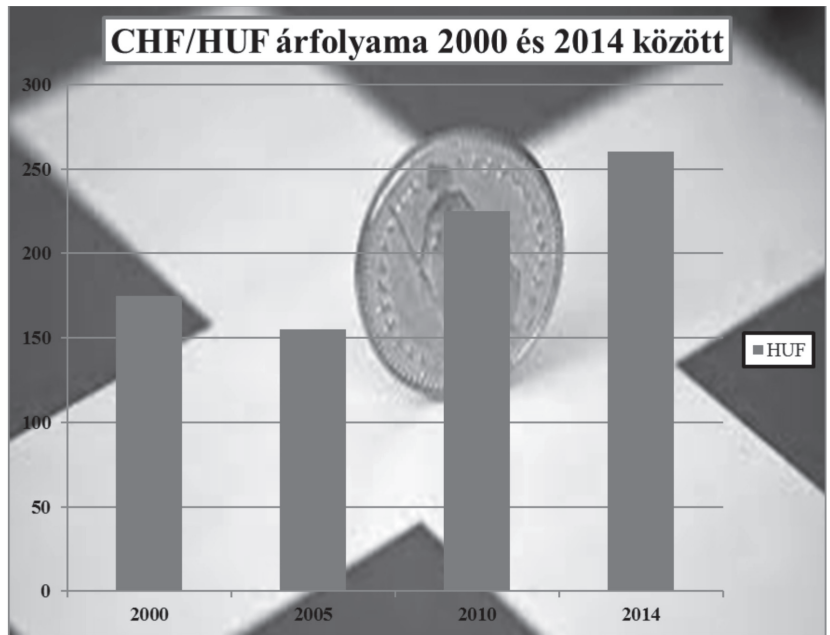
Az árfolyamgát esetében az adott deviza árfolyamrögzítésre kerül, ami svájci frank (CHF) esetében 180 Ft, eurónál (€) 250 Ft, míg a japán jennél 2,5 Ft lehetett törleszteni legfeljebb 5 évig, illetve a devizakölcsön lejártáig. A svájci frank esetében a 180 Ft igen kedvező, hiszen az **1. számú** ábrán látható, hogy utoljára 2005 körül mozgott ilyen szinten a deviza árfolyama.

Az aktuális és a rögzített árfolyam közötti különbség egy gyűjtőszámlán halmozódik. A kamattörlesztés rögzített árfolyam feletti részét a bank és az állam átvállalja, az ügyfélnek csak a tőkereszt kell a későbbiek folyamán visszafizetnie. A gyűjtőszámlán összegyűlő összeg forintalapú hitel, amelynek kamata az árfolyamrögzítés alatt nem haladhatja meg a háromhavi bankközi kamatláb mértékét. A jegybanki alapkamat 2014 júliusától 2,1%, ami igen csekélynek mondható a pár évvel korábbi 10%-hoz viszonyítva (<http://mnb.hu>, 2017).

A fenti **2. számú** ábráról jól leolvasható, hogy a svájci frank esetében a lakás és az autó hitel esetében is alacsonyabbak az átlagkamatlábak, mint az euróban nyújtott hasonló hitelek esetében. Éppen ezért az emberek többsége ebben a devizanemben adósodott el. 2014-ben a pénzügyi intézményeknek el kellett számolniuk fogyasztóikkal. A múltbeli túlfizetések megállapítását az MNB elszámolási módszertanának alapján végezték el.

Az árfolyamrész és az egyoldalú szerződésmódosítás

A 2014. évi XXXVIII. Kúria döntésének törvény szerint értelmezése szerint az **ÁRFOLYAMRÉS SEMMIS, ÉS AZ EGYOLDALÚ SZERZŐDÉSMÓDOSÍTÁS IS TISZTESSÉGTelennek MINŐSÜL** (lásd **3. számú** ábra). Ez a törvény a 2004. május 1. és 2014. július 26. közötti fogyasztói kölcsönszerződésekre terjed ki és magában foglalta a deviza alapú, forint alapú vagy deviza alapúnak nem minősülő devizában nyújtott hitel-, kölcsön-, pénzügyi lízingszerződéseket. Második részeként pedig

1. számú ábra: A svájci frank és a forint árfolyamának változása
 Forrás: Saját szerkesztésű ábra az MNB (2014) alapján

2. számú ábra: A devizánál alkalmazott átlagkamatláb
 Forrás: Saját szerkesztésű ábra MNB (2015) alapján

azt szabályozta, hogy a bankoknak hogyan kellett elszámolniuk az ügyfelekkel.

Nem terjed ki a törvény hatálya:

- ✓ hitelkártyához kapcsolódó kölcsönszerződésre,
- ✓ állami kamattámogatott lakáscélú forint alapú kölcsön-szerződésre,

de kiterjed a végtörlesztett fogyasztókra, és a Nemzeti Eszközkezelő lakóingatlanokkal érintett fogyasztói kölcsönszerződésekre. Az árfolyamrészről és az egyoldalú szerződésmódosításból származó túlfizetés előtörlesztések minősül, tehát a fogyasztó nem kap vissza készpénzt, kivéve, ha a szerződés megszűnt, mivel kifizette fennálló tartozást. Ebben az esetben a fogyasztó számlaszámára utalták a megítélt összeget. A Magyar Nemzeti Bank alkotta meg azt a képletet mely alapján a fogyasztók visszakapták a túlfizetéseiket.

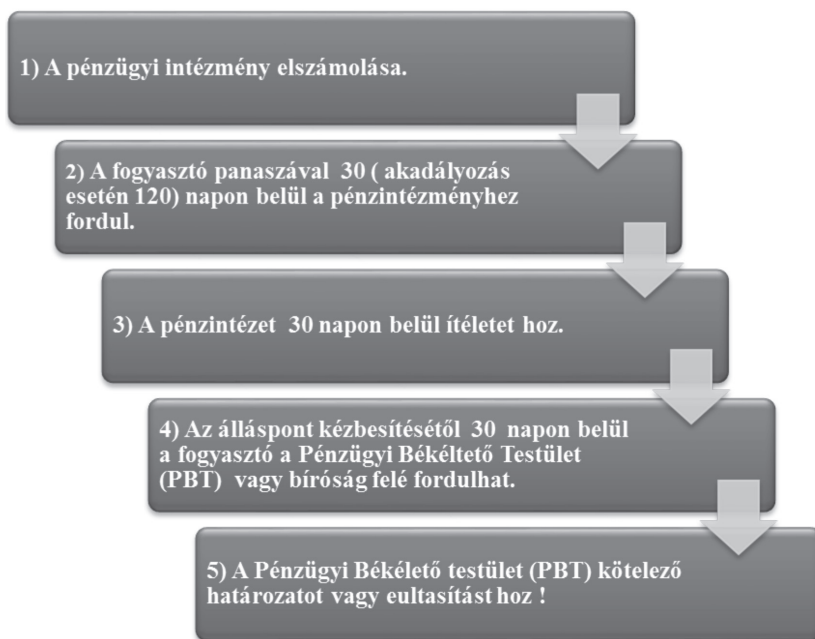
Az elszámolási kötelezettség a következőkre terjedt ki:

- ✓ még élő szerződésre
- ✓ öt éves időn belül megszűnt szerződésre (2009. július 26. után)

3. számú ábra: Az árfolyamrész és az egyoldalú szerződésmódosítás semmis és törvénytelen

Forrás: Saját szerkesztésű ábra MNB (2015) alapján

4. számú ábra: Az elszámolás folyamata fogyasztói panasz, vita esetén

Forrás: Saját szerkesztésű ábra MNB (2016) alapján

✓ Végtörlesztett fogyasztóra, akinek bejelentési kötelezettsége volt 2015. március 1. és 31. között (forint alapúnál nem volt díj).

✓ a Nemzeti Eszközkezelőnek felajánlott ingatlan hitelével **NEM KELLETT ESZÁMOLNI A FOGYASZTÓVAL!**

Átszámítás időpontja és árfolyama MNB rendeletben lett meghatározva.

Pénzügyi intézmény nem kezdeményezhetett polgári peres eljárást. 2015. január 15. és 29. között kellett megküldeni az elszámolást. 2016 az elszámolásokkal telt el. (<http://mnb.hu>, 2017)

Az elszámolás közlése, felülvizsgálata

Ez a feladat igen nagy adminisztrációt vont maga után. Az elszámolást tértivevényes levélben kellett megküldeni, mivel így könnyebben utánkövethető volt, hogy mikor adták fel a levelet és mikor vették át. Fontos volt, hogy a FOGYASZTÓ FIGYELMEL KÍSÉRJE A BANKFIÓK KÖZZÉTÉTELET IS. Ha a pénzügyi intézmény nem számolt el, a honlapon történő közzétételt követő 60 napon belül panasszal élhetett a pénzügyi intézmény felé. Panasz elutasítása esetén, ha a fogyasztó a pa-

naszát továbbra is fenntartotta, a pénzügyi intézmény álláspontjának kézbesítésétől számított 30 napon belül a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását lehetett kezdeményezni (lásd 4. számú ábra).

Az elszámolási törvénytervezet

- ✓ Deviza alapú hitelek, forinthitelek és devizahitelek
- ✓ Pénzügyi lízing ügyletek
- ✓ Autófinanszírozási ügyletek
- ✓ Árfolyamgátba tartozó ügyletek
- ✓ Végtörlesztett hitelek
- ✓ Megszűnt hitelek
- ✓ Követeléskezelőnél lévő hitelek
- ✓ A Nemzeti Eszközkezelő (NET) – nél lévő ingatlanokkal kapcsolatos hitelek
- ✓ A pénzügyi stabilitási, vagy végelszámolás hatálya alatt álló hitelintézetek forint és deviza alapú hitelei

A Pénzügyi Békéltető Testülethez akkor lehetett fordulni a fogyasztónak/károsultnak, ha a panasz eljárás befejeződött és a fogyasztó tudomására jutásától számított 30 napon belül, de legkésőbb a kézbesítéstől számított 6 hónapon belül a bank nem küldött választ.

A lehetséges kérelem típusok

- ✓ az elszámolási eljárás vitatása (számítási hiba és annak okának megjelölése)
- ✓ a fogyasztó bizonyítja a panasz elkésett volt-e, avagy nem (megindokolni, hogy miért nem volt a panasz elkésett)
- ✓ jogszabályi elszámolási kötelezettség (elő kellett adni az elszámolási kötelezettség teljesítésre vonatkozó okokat)

Az elszámolási eljárás vitájának esetén a Pénzügyi Békéltető Testület (PBT) vagy jóváhagyó, vagy kötelezést tartalmazó határozattal dönt, vagy elutasítja a kérelmet. A panasz elkérésének bizonyítása és a jogszabályi elszámolási kötelezettség szerint nincs meghallgatási kötelezettség, mivel egy testületi tag bírálta el a kérelmet, melynek eredménye vagy kötelező határozat, vagy elutasítás. A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezését tartalmazó határozat az érintett pénzügyi szolgáltatót akkor is kötelezi, ha sem általános, sem egyedi alávetést nem tett.

Az eljáró tanács, vagy a kijelölt testületi tag a meghallgatás időpontjáról mindkét felet értesíti, és a pénzügyi szolgáltatót felhívja, hogy 15 napon belül nyilatkozzék és a dokumentumokat elektronikus adathordozón bocsássa az MNB rendelkezésre. Abban az esetben, ha a PBT előtt egyezség születik, akkor a pénzügyi szolgáltató azt az eljáró tanácsnak 8 napon belül köteles megküldeni! **HATÁSKÖRI KIFOGÁST** egyik fél sem terjeszthet elő a Pénzügyi Békéltető Testülettel szemben. A fogyasztó a pénzügyi intézmény, vagy a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását követően, a meghozott határozat hatályon kívül helyezését kérheti nem peres eljárásban a fogyasztó lakhelye szerinti illetékes törvényszék székhelyén működő járásbírósgától.

Nem peres eljárásnál a Pénzügyi Békéltető Testület előtt nem peres fél, az eredeti aktát átadta az illetékes járásbírósnak. A bíróság ezen iratok alapján döntött, ezen eljárás alatt szüneteltetésének, felfüggesztésnek, vagy felülvizsgálatnak nem volt helye! Az eljárás befejeztével a bíróság az aktákat visszaküldi a Pénzügyi Békéltető Testületnek, aki ezt köteles volt irattározni. A 2014. szeptember 24.-én a parlament által megszavazott törvényjavaslat 2014. november 1.-én lépett törvényi hatályba.

Még 2014-ben az Országgyűlés elfogadta a „*fair bankrendszerrel*” szóló törvényt, mely védi a lakossági fogyasztókat az átláthatatlan és nehezen értelmezhető hitelajánlatoktól, mely mentes az „apró betűktől”. A fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2014. évi LXXVIII. törvény „fair”, azaz etikus bankrendszer néven vált ismertté, mely **átláthatóvá** és ezáltal **követhetővé** teszi a fogyasztói hitelszerződések kamatának alakulását. A jogszabályok vonatkozó előírásait 2015. február 01. napjától kellett alkalmazni (<https://www.mnb.hu/fair-bank/tajekoztato>, 2017).

(Folytatjuk)

LÁBJEGYZET

¹ A hitelintézet fogalmát a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (Továbbiakban: Hpt.) 8.§ (1) bekezdése definiálja. A definíció alapján hitelintézet az a pénzügyi intézmény, amely a Hpt. 3. §-ban meghatározott pénzügyi szolgáltatások közül legalább betétet gyűjt, vagy más visszafizetendő pénzeszközt fogad el a nyilvánosságtól – ide nem értve a jogszabályban meghatározott nyilvános kötvénykibocsátást –, valamint hitelt és pénzkölcsönt nyújt. A törvény 8.§ (3) bekezdése szerint hitelintézet bank, szakosított hitelintézet vagy – részvénytársasági vagy szövetkezeti formában működő – szövetkezeti hitelintézet lehet.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Dr. Balogh Virág – Dr. Kaszainé Dr. Mezey Katalin – Dr. Pázmándi Kinga – Dr. Zavodnyik József: Magyar fogyasztóvédelmi és reklámjog. HVG – OARC Lap- és Könyvkiadó Kft. 2010. p. 22.
- Balogh – Mezey – Pázmándi – Zavodnyik: Magyar fogyasztóvédelmi és reklámjog. 2010. p. 32.
- Balogh – Mezey – Pázmándi – Zavodnyik: Magyar fogyasztóvédelmi és reklámjog. 2010. pp. 36-38.
- Botos K. – Botos J. – Béres D. – Csernák J. – Németh E. (2012): Pénzügyi kultúra és kockázatvállalás a közép-alföldi háztartásokban. *Pénzügyi Szemle*. 3, 291–309. oldal
- Veres Zoltán: Ügyfélvédelem a pénzügyi szektorban: Gondolatok a pénzügyi fogyasztóvédelem egyes alapkérdéseiről. In: *Jogelméleti Szemle*. 2013/4. szám
- EU irányelv, 2014/17/EU 10-11. cikke, 2014
- MNB – Magyar Nemzeti Bank – Pénzügyi Stabilitási Tanácsának H-FH-I-B-105/2014. számú határozata: a Provident Pénzügyi Zrt. számára, 2014
- PSZÁF – Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének – FH-I/B-7820/2011. számú fogyasztóvédelmi intézkedést és bírság kiszabását tartalmazó határozata: a FOLAX HITEL Kft. számára, 2011
2008. évi XLVII. törvény a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról, Fttv. 1.§ (1) – (2) bek.
2008. évi XLVII. törvény a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról, Fttv. 2.§ d) – f) pontjai
2008. évi XLVII. törvény a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról Fttv. 4. § (1)
2008. évi XLVII. törvény a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról Fttv. 4.§ (3)
- 2009 évi CLXII. törvény a fogyasztónak nyújtott hitel, Fht. 3.§ 20.
- Európai Parlament 2000/31/EK irányelv (2. cikk f) pont)
- <https://www.mnb.hu/fair-bank/tajekoztato>. letöltés ideje: 2017. 10. 30.
- <https://mnb.hu>. letöltés időpontja: 2017.10.30.